

Několik slov k transkripci Trojanových Pohádek

Pohádky pro sólový akordeon s průvodem orchestru, vytvořené z podnětu Milana Bláhy v roce 1959, jsou zcela zvláštním a ojedinělým dílem v akordeonové literatuře.

Bez přehánění je možno tvrdit, že jde o KONCERT pro orchestr se sólovým akordeonem, neboť orchestr zde vůbec nemá doprovodnou funkci, ale mistrovským prokomponováním a barevností je spíše dominantním činitelem.

Dnes už je v akordeonovém světě mnoho hráčů, pro které sólový part Pohádek nepředstavuje žádný problém; ALE - proč se pouštět do studia skladby, kterou nemohu v koncertním životě prakticky použít jednoduše proto, že nezaplatím honorář orchestru?

Zato jsou v celé Evropě /i v zámoří/ desítky velmi dobrých amatérských akordeonových orchestrů, pro něž by se Pohádky mohly stát trvalým koncertním i soutěžním kusem.

A to byl důvod, proč jsem se do přepisu Pohádek před pětatřiceti lety pustil.

Celou suitu je možno zahrát v komorní sestavě, tzn. 4 akordeony + bass + 1 keyboard. Sólový part je maximálně zjednodušen tím, že je rozložen do více pultů /např. č.4 - tzv. dračí fuga /.

Máme-li dostatek akordeonistů, obsazujeme pulty chóricky.

K nim pak můžeme přiřazovat další elektronické nástroje - keyboardy. Ty také výborně splní úlohu bicích nástrojů melodických - xylofon, celesta, ba i tympány. Keyboardy také znamenitě splní úlohu dechových nástrojů dřevěných i plechových. Z "jednobarevného" akordeonového souboru tak máme najednou barvami hýřící orchestr, aniž bychom museli najmout celé sekce nástrojů dechových, smyčcových či bicích.

Pro inspiraci je dobré seznámit se s původní partiturou.

Jsem přesvědčen, že by autor tuto transkripci přijal se stejným potěšením, s jakým před lety přijal a autorisoval můj přepis Zřícené katedrály.

Stanislav Štěpán
Praha 2017